

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 16Co/188/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112219354
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Kovaľová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8112219354.3

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcov: 1. MUDr. H. Q., rod. C., nar. XX. XX. XXXX, 2. N. Q., nar. XX. XX. XXXX, obaja bytom R. XX, T., zastúpených advokátom JUDr. Jánom Klimekom, Sládkovičova 8, Prešov proti žalovanému R. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z. R. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Generali Slovensko poisťovňa, a. s., so sídlom Lamačská cesta 3/A, Bratislava, IČO: 35 709 332, zastúpeného advokátom JUDr. Pavlom Horovčákom, Hroncova 3, Košice 1, o náhradu škody z ublíženia na zdraví a náhradu nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcov v 1. - 2.rade a vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Prešov, č. k. 16C 130//2012-141 zo dňa 04. 07. 2013 takto jednohlasne

rozhodol:

Z r u š u j e uznesenie a v e c v r a c i a na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa náhradu trov konania účastníkom a vedľajšiemu účastníkovi nepriznal. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že predmetom konania bolo niekoľko nárokov žalobcov vo vzťahu, ku ktorým mal žalovaný plný úspech, len čo sa týka návrhu žalobcu v 2.rade na pozostalostnú rentu. Vo vzťahu k ostatným nárokom, z ktorých čo sa týka náhrady nemajetkovej ujmy, kde výška plnenia závisela od úvahy súdu, plne úspešným nebol. Náhradu trov nežiadal, ani si ju neuplatnil. Preto mu ju nepriznal. Vo vzťahu k žalobcom a vedľajšiemu účastníkovi uviedol, že títo žiadali priznať náhradu trov len titulom právneho zastúpenia. Tieto trovy však v lehote troch pracovných dní od právoplatnosti rozsudku nevyčíslili, preto im náhradu trov konania s poukazom na ust. § 151 O. s. p. nepriznal.

Svoje rozhodnutie právne odôvodnil poukazom na ust. § 151 ods. 1 - 3 O. s. p..

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podali odvolanie žalobcovia, a to voči výroku, ktorým im súd náhradu trov konania nepriznal. Navrhli, aby odvolací súd napadnutý výrok zmenil a priznal im náhradu trov konania, a to žalobkyni v 1.rade v sume 1 134,28 Eur a žalobcovi v 2.rade v sume 675,84 Eur. Uplatnili si aj náhradu trov odvolacieho konania, u žalobkyni v 1.rade 69,22 Eur a u žalobcu v 2.rade 25,72 Eur. Poukázali, že aplikácia ust. § 151 ods. 3 O. s. p. je neadekvátna, lebo dostáva účastníkov do nezamýšľaných dôsledkov, pre ktoré sa im znemožňuje dosiahnuť právo na náhradu trov konania. V situácií, ak ktorýkoľvek z účastníkov konania zoberie odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej, by už nestihol v 3-dňovej lehote vyčísliť uplatnenú náhradu trov konania. Späťvzatie odvolania je možné až dovtedy, dokiaľ o ňom nebolo rozhodnuté, čo znamená, že môže byť aj z časovým odstupom jedného roka. Dôsledok späťvzatia je, že rozsudok nadobúda právoplatnosť dňom nasledujúcim po poslednom dni odvolacej lehoty, čo vyplýva z dikcie zákona, a to § 159 ods. 1, a § 207 ods. 2 O. s. p.. Ďalší dôsledok je ten, že výroku, ktorý bol napadnutý odvolaním pri stanovení lehoty plynie obvyklá lehota troch dní. Nastane však prípad, že účastník zaviazaný na plnenie túto lehotu nemôže stihnúť a dostáva sa do omeškania. Túto situáciu zvyrazňuje fakt, že druhý účastník, ktorý odvolanie nepodal, čaká na rozhodnutie o odvolaní a zatiaľ ešte nič neplnil. O tom, že odvolanie bolo druhou stranou vzaté späť, sa dozvie až dorúčením uznesenia odvolacieho súdu, že sa odvolacie konanie zastavuje, čo je

spojené s plynutím ďalších lehôt, ale právoplatnosť je stanovená spätne. Trojdňová lehota v prípade, že o odvolaní rozhodne odvolací súd nastupuje vtedy, keď je rozhodnutie odvolaciemu súdu účastníkovi doručené. Vtedy nastáva právoplatnosť a tým aj vedomosť pre účastníka, že v tejto lehote má svoje trovy vyčísliť. Pri späťvzati odvolania je táto možnosť však zmarená. Po vyhlásení prvostupňového rozsudku a po uplynutí odvolacej lehoty a podanom odvolaní, môžu vzniknúť v odvolacom konaní ďalšie trovy, o ktorých by mal súd rozhodnúť v prípade späťvzatia odvolania, keďže až tým konanie končí. Aj keď výška trov je účastníkom známa, chcú si ju uplatniť, ale ako majú vedieť, do kedy tak urobiť najneskoršie, keďže pri rozsudku, kde je uvedené, že o trovách sa rozhodne separátne, ešte nie je známe, aké ďalšie trovy vzniknú. Preto logicky ich ani do troch dní od uplynutia odvolacej lehoty ešte nevyčísľuje, keďže sa nevie, či budú a v akej výške. Postup, aký zvolil súd prvého stupňa je taký, že lehota na vyčíslenie trov zanikla skôr, ako sa dozvedeli o ich vzniku a o tom, že si ich už mali uplatniť. Postup súdu, ako to uplatnil súd prvého stupňa, by aj v prípade, kde je namiesto zobrať odvolanie späť, účastníka odradilo, keďže by sa vystavoval vyčítanému dôsledku. Tak by v záujme zachovania si lehoty na vyčíslenie trov konania ešte vyvolal trovy za ďalší úkon - pojednávanie na odvolacom súde. Nepredpokladajú, žeby zámer zákonodarcu smeroval k takýmto dôsledkom. Úpravu § 151 O. s. p. je potrebné vykladať tak, aby to nebolo v neprospech účastníkov a aby sa im neznemožnilo uplatniť si svoje práva. Preto súd mal postupovať podľa § 151 ods. 4 O. s. p., podľa ktorého, ak sa rozhodnutie, ktorým sa konanie končí nevyhlasuje a bol podaný návrh na rozhodnutie o trovách, súd vyzve účastníka na vyčíslenie trov do troch pracovných dní od doručenia výzvy súdu. Ustanovenia ods. 1, 2 platia primerane. Poukázali, že konanie končilo uznesením odvolacieho súdu zo dňa 31. 05. 2013, a toto bolo doručené ich právnomu zástupcovi 17. 06. 2013. O akých trovách odvolacieho konania by rozhodol súd prvého stupňa, keď by lehota na vyčíslenie trov do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia už uplynula. Rovnako ani súd prvého stupňa nemôže stihnúť 30-dňovú lehodu na rozhodnutie o trovách konania, ktorá sa počíta od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, lebo aj pre neho sa právoplatnosť vyznačí spätne. Poukázali, že podaním zo dňa 06. 05. 2013 jeden deň po oznámení späťvzatia odvolania svoje trovy vyčísľili. Až dňom 07. 05. 2013 im začala plynúť lehota na vyčíslenie trov konania. Teda lehota troch dní by im začala plynúť až týmto dňom. Z opatrnosti podali žiadosť aj o odpustenie trojdňovej lehoty na vyčíslenie trov.

Proti uzneseniu podal odvolanie aj vedľajší účastník. Navrhol, aby odvolací súd zmenil svoje rozhodnutie tak, že vysloví, že žalobca v 2.rade je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu trov prvostupňového konania vo výške 1 982,22 Eur a žalobkyňa v 1.rade náhradu trov prvostupňového konania vo výške 99,10 Eur. Zároveň zaviazá žalobkyňu v 1.rade a žalobcu v 2.rade zaplatiť mu náhradu trov odvolacieho konania, alternatívne, aby súd zrušil vec a vrátil na ďalšie konanie. Súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Svojím rozhodnutím súd prvého stupňa odňal vedľajšiemu účastníkovi možnosť konať pred súdom. O trovách rozhodol tak, že im ich nepriznal s poukazom na to, že síce žiadal priznať náhradu trov, avšak tieto v lehote troch pracovných dní od právoplatnosti rozsudku nevyčísľil. S týmto názorom nesúhlasí. Poukázal, že rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť 19. 04. 2013. Proti tomuto rozsudku podali žalobcovia odvolanie, ktoré vzali späť. Krajský súd zastavil odvolacie konanie dňa 31. 05. 2013. Uznesenie odvolacieho súdu im bolo doručené 14. 06. 2013. Súd prvého stupňa v odôvodnení neuvádza, kedy nadobudlo právoplatnosť toto uznesenie Krajského súdu v Prešove o zastavení odvolacieho konania. Tento dátum je veľmi významný a v tom prípade je aj rozhodujúci. V tejto súvislosti poukázal na ust. § 222 ods. 1 O. s. p.. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení konania. Keďže predmetné uznesenie odvolacieho súdu prevzali 14. 06. 2013 a náhradu trov konania vyčísľili 19. 06. 2013, dodržali tak lehodu troch pracovných dní na vyčíslenie uplatňovanej náhrady. Názor súdu prvého stupňa, že od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa, t. j. od 19. 04. 2013 by sa mala počítať lehota troch pracovných dní na vyčíslenie trov konania, vedie k absurdným a nelogickým právnym záverom. Znemožňovalo by sa priznanie vôbec uplatnenia trov v rámci odvolacieho konania. Znamenalo by to nemožnosť reálne splniť uznesenie odvolacieho súdu o trovách odvolacieho konania a aj faktickú nemožnosť právne aplikovať ust. § 224 ods. 4 O. s. p.. Preto súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyňi v 1.rade a žalobcovi v 2.rade.

K podanému odvolaniu vedľajšieho účastníka sa vyjadрили žalobcovia v 1. a 2.rade. Poukázali, že aj v prípade akceptácie jeho námietok, je názoru, že súd správne rozhodol, ak mu nepriznal náhradu trov konania. Navrhol, aby súd postupoval podľa ust. § 142 ods. 2, 3 O. s. p. a rozhodol, že vedľajšiemu

účastníkovi náhradu trov konania nepriznáva a naopak túto priznáva žalobcom. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania žiadal aplikovať ust. § 150 ods. 1 O. s. p. vo vzťahu k žalobcovi v 2.rade a vedľajšiemu účastníkovi. Poukázal, že žalobca v 2.rade voči zamietavej časti rozsudku odvolanie síce podal, ale vzhľadom na to, že ako poslucháč 6.ročníka lekárskej fakulty končil školu, robil aj záverečné skúšky, venoval sa štúdiu a ďalšie konanie ťažko znášal z emočnej stránky, zobral tak svoje odvolanie späť. Vedľajší účastník sám pristúpil do konania na stranu žalovaného. Všetky okolnosti prípadu, najmä titul uplatňovanej náhrady škody, sú dôvodom pre aplikáciu ust. § 150 ods. 1 O. s. p.. V odvolaní uplatnenú náhradu trov právneho zastúpenia rozšíril o ďalší úkon, a to vyjadrenie sa k odvolaniu vedľajšieho účastníka, pre žalobkyňu v 1.rade o sumu 69,22 Eur a u žalobcu v 2.rade o sumu 25,72 Eur. Spolu u žalobkyňi v 1.rade sumu 138,44 Eur a u žalobcu v 2.rade sumu 51,44 Eur.

Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 212 O. s. p., vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 O. s. p. a zistil, že je potrebné napadnuté uznesenie zrušiť v zmysle ust. § 221 ods. 1 písm. f) O. s. p. a vec vrátiť na ďalšie konanie.

Podľa ust. § 151 ods. 1 O. s. p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa ust. § 151 ods. 2 O. s. p., ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa ust. § 151 ods. 3 O. s. p., v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Podľa ust. § 151 ods. 4 O. s. p., ak sa rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, nevyhlasuje a bol podaný návrh na rozhodnutie o trovách, súd vyzve účastníka na vyčíslenie trov do troch pracovných dní od doručenia výzvy. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane.

Podľa ust. § 222 ods. 1 O. s. p., ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania.

Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu zistil, že súd prvého stupňa nesprávne právne vec posúdil pri rozhodovaní o trovách konania žalobcov v 1. a 2.rade a trovách konania vedľajšieho účastníka.

V tejto súvislosti poukazuje na ust. § 222 ods. 1 O. s. p., na ktoré mal súd prvého stupňa prihliadať.

Z obsahu spisu vyplýva, že v danom prípade nastala iná situácia ako sa stáva v bežnom prípade, keď rozhodnutie vo veci nadobudne právoplatnosť a nikto z účastníkov nepodá odvolanie. V danom prípade práve žalobcovia v 1. a 2.rade podali odvolanie, ktoré však neskôr písomným podaním zo dňa 06. 05. 2013 zobrali späť a následne písomným podaním došlým súdu zo dňa 07. 05. 2013 vyčíslili trovy konania. Teda špecifikovali svoje trovy ešte predtým než odvolací súd rozhodol o späťvzátí ich odvolania. Uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 30. 05. 2013, bolo zastavené odvolacie konanie, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 17. 06. 2013.

Súd prvého stupňa sa nezaoberal tým, či žalobcovia v 1. a 2.rade a vedľajší účastník vyčíslili a špecifikovali trovy konania alebo nie, pretože prijal názor, že vedľajší účastník, aj žalobcovia boli povinní

tieto trovy vyčíslíť v lehote troch pracovných dní od právoplatnosti rozsudku. Tento právny záver, nebol správny.

Bolo potrebné postupovať podľa ust. § 222 ods. 1 O. s. p., pokiaľ ide o počítanie lehôt, v ktorej mali účastníci vyčíslíť trovy konania. V danom prípade táto lehota plynula od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Preto súd prvého stupňa mal túto lehotu aj takto počítať a zistiť, či v nej žalobcovia v 1.a 2.rade špecifikovali trovy konania, ktoré uplatnili alebo nie a rovnako tak aj vedľajší účastník.

Keďže tieto skutočnosti nezisťoval, nimi sa nezaoberal a nevyhodnocoval, odvolací súd mal za to, že nie je možné napadnuté uznesenie potvrdiť. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobcovia v 1.a 2.rade po tom, čo zobrali odvolanie späť, špecifikovali trovy konania. Táto skutočnosť mala vplyv na rozhodnutie veci odvolacím súdom. Súd prvého stupňa mal brať na to ohľad, zaoberať sa touto špecifikáciou a právne uzatvoriť, či trovy, ktoré špecifikovali žalobcovia v 1.a 2.rade, vyčíslili v lehote troch pracovných dní od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania alebo nie a rovnako tak, aj vedľajší účastník (§ 222 ods. 1 O. s. p.).

Nebolo možné v danom prípade bez všetkého prevziať lehotu stanovenú v ust. § 151 ods. 3 O. s. p., pretože išlo o inú situáciu, než ktorá nastáva v prípade právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, bez podaného odvolania.

Z tohto dôvodu bolo potrebné napadnuté uznesenie zrušiť nielen vo vzťahu k žalobcom v 1.a 2.rade, ale aj vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, ktorého odvolacia námietka v tomto smere bola dôvodná. Aj vo vzťahu k nemu musí súd prvého stupňa zistiť, či lehota na vyčíslenie mu uplynula alebo nie, resp. či ju dodržal. V prípade, že dospeje k záveru, že lehota bola dodržaná, bude sa zaoberať všetkými okolnosťami prípadu a ním uplatňovanej náhrady trov konania voči žalobcom v 1. a 2.rade nielen s poukazom na ust. § 142 ods. 2, 3 O. s. p., ale aj s poukazom na aplikáciu ust. § 150 ods. 1 O. s. p., na ktorú žalobcovia v 1. a 2.rade poukazovali vo svojich vyjadreniach a žiadali, aby súd toto ustanovenie pri náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi aplikoval. Preto po zvážení všetkých okolností prípadu, rozhodne aj o trovách vedľajšieho účastníka.

Z týchto dôvodov odvolací súd preto napadnuté uznesenie v zmysle ust. § 221 ods. 1 písm. h) O. s. p. zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

V novom konaní rozhodne súd prvého stupňa aj o trovách odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.